

Република Србија
ПРИВРЕДНИ СУД У БЕОГРАДУ
Ул. Материћева бр. 2
Број 2 ПК 333/2013
Дана, 03.04.2014. године

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Миливоја Иконића, као председника већа и судија поротника Лепосава Скопче и Јармиле Павловић, као чланова већа, са записничарем Радоном Илић у привредно-казненом поступку против окривљених: **ПРОИЗВОДНО ТРГОВИНСКО И УСЛУЖНО ДРУШТВО „ИНТЕР-ЕКСПОРТ“ Д.О.О.**, у стечају, из Београда, као правног лица и Чомагић Владимира, као одговорног лица, због привредног преступа из чл. 117. ст. 1. тач. 1. и ст. 2. Закона о водама, по оптужбеном предлогу Првог ОЈТ у Београду КП.бр. 139/13 од 27.06.2013. године који је проширен поднеском од 07.02.2014. године и прецизиран пре почетка главног претреса од 05.03.2014. године и коначно прецизиран на главном претресу одржаном дана 03.04.2014. године, по одржаном главном претресу, у присуству Славице Филиповић, заменика јавног тужиоца и окр. Чомагић Владимира као одговорног лица, и у одсуству стечајног управника Милоша Милошевића Борана у својству представника окр. правног лица, донео је дана 03.04.2014. године и јавно објавио

ПРЕСУДУ

Окривљени:

1. Окр. **ПРОИЗВОДНО ТРГОВИНСКО И УСЛУЖНО ДРУШТВО „ИНТЕР-ЕКСПОРТ“ Д.О.О.**, у стечају, из Београда, Устаничка бр. 128а, МБ 13371916, према извештају из КЕ - осуђивано за привредне преступе, као правно лице.

2. Окр. **ЧОМАГИЋ ВЛАДИМИР** [REDACTED]

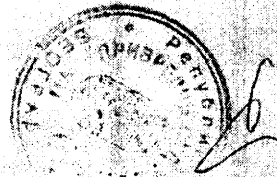
[REDACTED] са завршеном високом школом, запослен у фирми „Гат Егал, Београд, ул. Максима Горког бр.50/1, са месечним примањем од око 30.000,00 динара, ожењен, отац једног детета, према извештају из КЕ - осуђиван за привредне преступе, као одговорно лице.

ОДГОВОРНИ СУ

што су:

У периоду од 25.09.2009. године до 27.09.2009. године у Сремској Рачи, на левој обали реке Саве, на 171км+000, прогнано чл. 16. став 1. Закона о водама без претходно прибављене водопривредне сагласности, извели радове експлоатацијом речног материјала - вађењем каулина на кориту реке Саве, поставив багером ведричаром „Ситница - 1“.

чиме су извршили привредни преступ из чл. 117. ст. 1. тач. 1. и ст. 2. Закона о водама,

Па их Суд применом наведених законских прописа и чл. 20, 21. и чл. 23. Закона о привредним преступима

О С У Б У Ј Е

Окр. ЧОМАГИЋ ВЛАДИМИР из Врњачке бање, ул. Олимпијска бр.20, као одговорно лице, на новчану казну у износу од 30.000,00 (тридесетхиљада) динара.

Окривљени је дужан да овако изречену новчану казну плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, у противном новчана казна ће се заменити казном затвора у трајању од 30 (тридесет) дана.

Према окр. правном лицу које је у стечају, неће се издати новчана казна на основу чл. 19. Закона о привредним преступима.

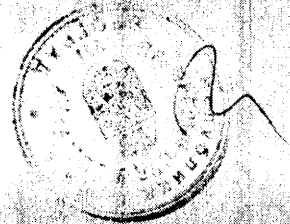
Окривљено правно лице се обавезује да на име трошкова судског напунала плати износ од 10.000,00 (десетхиљада) динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а под претњом принудног извршења.

Образложење

Прво ОЈТ у Београду је оптужним предлогом КП, 139/13 од 27.06.2013. године који је проширен поднеском од 07.02.2014. године и прецизиран пре почетка главног претреса од 05.03.2014. године и коначно прецизиран на главном претресу одржаном дана 03.04.2014. године, оптужило окривљене: ПРОИЗВОДНО ТРГОВИНСКО И УСЛУЖНО ДРУШТВО „ИНТЕР-ЕКСПОРТ“ Д.О.О, у стечају, из Београда, као правно лице и Чомагић Владимира, као одговорно лице, да су извршили привредни преступ из чл. 117. ст. 1. тач. 1. и ст. 2. Закона о водама, а у време и на начин бланке описан у изрази пресуде, са предлогом да се окривљени огласе одговорним за исти и казни по закону.

У поступку спровођења истражних радњи Привредни суд у Сремској Митровици је на захтев од 31.05.2010. године саопштио Петровић Радивоја као одговорно лице који је изјавио да је запослен код окр. правног лица, али да не обавља дужност и не остварује зараду као и остали радници; да је директор окр. правног лица Раде Јокић а власник Славиша Пурић који је предузеће купио у стечају. Изјавио је да је у тренутку догађаја обављао послове руководиоца Радне јединице Сремска Рача; да је окривљени морао имати дозволу за копање шљунка која се издавала на годину дана али да се дешавало да не буде издата благовремено већ са четири-пет месеци закашњења; да је захтев за подношење дозволе подношен крајем претходне године за наредну ЈП „Воде Војводине“ односно „Воде Србије“. Навео је да је insistирао код директора да се дозвола прибави али је добио одговор да ће иста накнадно стигли и да је процедура прибављања у току, а он као запослени је морао да извршава наређења директора; да му није било познато да уопште није био поднет захтев за добијање дозволе за 2009. годину као ни за претходне године.

Решењем 2. Пк.113/2012 од 06.02.2013. године Привредни суд у Сремској Митровици огласио се месно надлежним за поступање у по овом привредном преступу и списе предмета доставио овом суду на даљу надлежност.

Суд је у поступку спровођења истражних радњи на записнику од 22.01.2014. године саслушао стечајног управника Миловановић Зорана у својству представника окр. правног лица који је изјавио да је Чомагић Владимир био регистровани директор окр. правног лица од августа 2008. године.

На главном претресу започетом дана 05.03.2014. године окр. Чомагић Владимир као окр. одговорно лице изјавио је да је у периоду наведеном у оптужном предлогу био директор предузећа „Интер Експорт“ д.о.о. Београд, али је још у новембру 2008. године имовина предузећа „Интер Експорт“ пренета на ново правно лице „СП Капитал плус“ д.о.о. Београд и чини оснивачки улог новог правног лица. Навео је да није обављао дужност директора у време наведеном у оптужном предлогу.

У изјави главног претреса од 03.04.2014. године суд је имао доказ саслушањем републичког водопривредног инспектора за Сремски округ Марије Новаковић, у својству сведока, која је изјавила да је вршила инспекцијски преглед на депонији коју је искоришћавао „Интер експорт“ д.о.о. где је Радавоје Петровић био руководилац радова који је изјавио да је пловни багер „Ситница“ власништво „Интер Експорта“ односно Предузећа „Суверелап“ Београд, што је све и констатовано у записнику о инспекцијском прегледу. Навела је да је у записнику констатовано да је Петровић добио наредбу од фирме да отисне обалу и да продајом шљунка обезбеди плате радницима и да је на багеру „Ситница“ затекла радника Животу Туларчевића. Истакла је да је о извршеном прегледу сачинила записник на основу кога је донела решење од 06.10.2009. године којим се забрањује „Интер Експорту“ д.о.о. Београд експлоатација песка на делу који је наведен у записнику и да се на наведено решење правно лице није жалило већ је решење постало правноснажно. Изјавила је да у записнику није унет податак о количини извађеног шљунка из разлога што инспектор нема надлежности а ни начин да мери количину извађеног шљунка.

У доказном поступку Суд је прочитао записник републичког водопривредног инспектора од 27.9.2009. године, решење водопривредног инспектора од 06.10.2009. године, извршио увид у решење Агенције за привредне регистре Бр 133317/2009 од 14.08.2009. године, прочитао исказ Петровић Радавоје дат на записнику Привредног суда у Сремској Митроваци дана 31.1.2010. године, извршио увид у извод Агенције за привредне регистре, увид у решење овог Суда Ст.386/2011 од 3.8.2011. године, извршио увид у топографије са места места стечајне оп. стране подносиоца пријаве, извештај из стечајне евиденције за окр. правно и окр. одговорно лице, па је по оцену изведених доказа, као и одбране окривљених на главном претресу утврдио чињенично стање као у изреци пресуде.

У завршној речи заменик јавног тужиоца остао је при прецизираном и проширеном оптужном предлогу и предложио да се према окр. правном лицу примени чл.10. Закона о привредним преступима.

У завршној речи прочитана је одбрана стечајног управника Миловановић Зорана дата у својству представника окр. правног лица са записника овог Суда од 22.01.2014. године.

У завршној речи окр. Чомагић Владимир као окр. одговорно лице остао је у свему при датој одбрани и изјавио да није одговорно лице у овом поступку па је предложио да се према њему донесе ослобађајућа пресуда.

На основу напред изведених доказа и одбране окривљених, Суд је утврдио одлучну чињеницу за решање у овој привредно-казненој ствари, а наиме да су окривљени противно чл. 16, став 1. Закона о водама (Сл. гласник РС, број 46/91, 53/93, 67/93, 48/94, 54/96 и 101/2005 – др. закон) без претходно прибављене

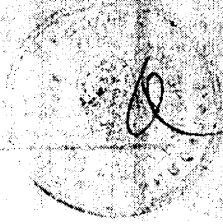
водопривредне сагласности изводили радове експлоатацијом речног материјала - шљунка, а у време, месту и на начин ближе описаним у изречи пресуде чиме су се у њиховим рађањама стекла сва битна обележја привредног преступа кажњивог по чл. 117. ст. 1. тач. 1. и ст. 2. Закона о водама, па их је Суд огласио одговорним за наведени привредни преступ и то: окр. Чомагић Владимира, у смислу чл. 8. и 11. Закона о привредним преступима, као директора окр. правног лица у време извршења привредног преступа и који је у том својству одговоран за законито пословање окр. правног лица, а окривљено правно лице је одговорно на основу чл. 9. истог Закона.

Суд је ценио и наводе одбране, али налази да нису од утицаја како на постојање конкретног привредног преступа, тако ни на одговорност окривљених за исти, имајући у виду да је у записнику Водопривредне инспекције Сремског управног округа бр. 271-325-115/2009-03 од 27.09.2009. године констатовано да је извршен инспекцијски преглед на депонији „Интер Експорт“ „Суперслап“ у Сремској Рачи на км 171+000 на левој обали реке Саве којом привремено је затворен у раду ведричар П/Б „Ситница I“, тегљач Подгорје и шлеп бр. 4805 напуњен шљунком и да за експлоатацију речног материјала није прибављена водопривредна сагласност. Такође, записником је забрањена експлоатација речног материјала путем ведричара П/Б „Ситница I“ власништво „Суперслап“ д.о.о. Београд, на км 171+000 и другим локацијама реке Саве док се за исто не исходује водопривредна сагласност. Водни инспектор је у истом записнику дозволио предузету „Суперслап“ д.о.о. Београд - ПЈ Сремска Рача истовар шлепа бр. 4805 који је напуњен шљунком и налази се уз саму обалу. Решењем републичког водопривредног инспектора бр. 271-325-00115/2009-03 од 06.10.2009. године забрањено је „ИНТЕР ЕКСПОРТ“ Д.О.О. Београд експлоатација речног материјала из корита реке Саве, пловном направом - багером ведричарем „Ситница I“, на км 171+000 и другим деоницама реке Саве на територији Сремског округа, док се за исто не исходује водопривредна сагласност. Суд је ценио и изјаву водног инспектора Марије Новаковић дату у својству сведока које је дата на стручан, објективан и свеобухватан начин, и којој је Суд поклоњиво веровао, утврдио да су окривљени извршили привредни преступ описан у изречи пресуде.

Читањем решења Агенције за привредне регистре БД 133317/2009 од 14.08.2009. године Суд је утврдио да је извршена промена заступника Предузећа „ИНТЕР ЕКСПОРТ“ Д.О.О. Београд тако што је брисан Радомир Јоковић а уписан Владимир Чомагић као директор. Стога, Суд налази да је у време извршења привредног преступа (27.09.2009.) Владимир Чомагић, овде окр. одговорно лице био одговорно лице у окр. правном лицу.

Одредбом члана 16. став 1. Закона о водама (Сл. гласник РС, број 46/91, 53/93, 67/93, 48/94, 54/96 и 101/2005 - др. закон) прописано је да одобрење за изградњу нових и реконструкцију постојећих објеката и постројења и извођење других радова, изузев објеката и радова из члана 14. став 2. овог закона, може се издати по претходно прибављеној водопривредној сагласности.

Током поступка је утврђено да су окривљени изводили радове односно вршили експлоатацију шљунка из корита реке Саве багером „Ситница I“, а да за извођење наведених радова нису имали претходно прибављену законом прописану водопривредну сагласност што је и утврђено решењем водопривредног инспектора од 06.10.2009. године и потврђено исказом сведока - водопривредног инспектора, који је дат у току поступка. Стога Суд налази да су окривљени одговорни за наведени привредни преступ, те да су се у њиховим рађањама стекла битна обележја привредног преступа из чл. 117. ст. 1. тач. 1. и ст. 2. Закона о

водама. Стога се наведеном одбраном само објашњава како је до извршења привредних преступа дошло, а што може бити од утицаја на одлуку о санкцији.

Приликом одмеравања новчаних казни, Суд је у складу са чл. 20. и 21. ЗОПП-а и чл. 54. Кривичног законика Републике Србије, узео све околности које утичу да казне буду веће или мање, тј. тежину и обим учињеног привредног преступа, околности под којима је исти извршен, економску снагу окривљеног правног лица, имовинске прилике окривљеног одговорног лица, па је нашао да на страни окривљених има нарочито олакшавајућих околности за одмеравање новчаних казни испод законског минимума, имајући у виду да је окр. правно лице у стечајном поступку, те код чињенице да окр. одговорно лице није осуђивано за ову врсту привредних преступа, Суд је на основу чл. 23. ЗОПП-а окр. одговорном лицу изрекао новчану казну у висини испод посебног минимума прописаних новчаних казни за ову врсту привредног преступа, у уверењу да ће се овако изреченом ублаженом казном у свему остварити законска сврха изрицања санкције, те да ће се окривљени убудуће клонити вршења привредних преступа уопште.

Према окр. правном лицу које је у стечају, новчана казна није изречена на основу чл. 10. ЗОПП-а.

Суд је одлуку о трошковима поступка донео на основу чл. 264. ЗКПЗ, а у вези са чл. 56. ЗОПП-а, сразмерно трајању и сложености поступка.

ПРИВРЕДНИ СУД У БЕОГРАДУ
2 ПК 333/2013 од 03.04.2014. године

ЗАПИСНИЧАР
Радница Илић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА СУДИЈА
Миливоје Илић

ПРАВНА ПОУКА:

Против ове пресуде може се изјавити жалба
Привредном апелационом суду у Београду,
у року од 8 дана од дана примања исте,
а преко овог Суда.

НАПОМЕНА:

Изречене новчане казне и паушал плаћају се на евидентни рачун прихода
Привредног суда у Београду на жиро рачун број 840-29678845-87 уз обавезну
називку већа и предмета. По извршеном плаћању доказ о томе презентирати
писарници Суда на увид.

ДНА:

- Првом ОЈТ у Београду
- стечајном управнику окр. правног лица
- окр. одговорном лицу

ПРИВРЕДНИ СУД У БЕОГРАДУ
ПОТВЕРДА О ПРАВОСНАЖНОСТИ
Ова одлука постала је правоснажна
дана 10.07.2014 године.

БЕОГРАД
Дана 22.7.2014

ШЕФ ПИСАРНИЦЕ
ЗА ПРИВРЕДНЕ
ПРЕСТУПЕ

Република Србија
Привредни апелациони суд
2 Пкж. 267/14
10.07.2014. године
Београд

П Р И М Љ В Н О	
у <u> </u> прим.	<u> </u> приг.
16. 07. 2014	
Р <u>досић</u> од <u> </u>	
У ПРИВРЕДНОМ СУДУ	
У БЕОГРАДУ 15	

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у привредно-казненом већу састављеном од судије Горана Савића, председника већа, судије Бојане Миљуш Мартиновић и судије – поротника Мирка Јенгића, чланова већа, у привредно-казненом поступку против окривљених Производно-трговинско услужно друштво „Интер-експорт“ ДОО у стечају из Београда, као правног лица и Чомагић Владимира из Врњачке Бање, као одговорног лица, због привредног преступа из члана 117. став 1. тачка 1. и став 2. Закона о водама, решавајући о жалби окривљеног одговорног лица Чомагић Владимира против пресуде Привредног суда у Београду Пк 333/13 од 03.04.2014. године, по достављеном предлогу Апелационог јавног тужилаштва у Београду Кпж 267/14 од 08.07.2014. године, у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца Маје Стефановић, у седници већа одржаној дана 10.07.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба окривљеног одговорног лица Чомагић Владимира из Врњачке Бање, па се пресуда Привредног суда у Београду Пк 333/13 од 03.04.2014. године ПОТВРЂУЈЕ у целости.

Образложење

Првостепеном пресудом Привредног суда у Београду Пк 333/13 од 03.04.2014. године окривљено правно лице Производно-трговинско услужно друштво „Интер-експорт“ ДОО у стечају из Београда и окривљено одговорно лице Чомагић Владимир из Врњачке Бање оглашени су одговорним за извршење привредног преступа из члана 117. став 1. тачка 1. и став 2. Закона о водама, па према окривљеном правном лицу које је у стечају новчана казна није изречена на основу члана 10. ЗОПП-а, док је окривљеном одговорном лицу изречена новчана казна у износу од 30.000,00 динара, са обавезом да је плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, у противном новчана казна ће се заменити казном затвора у трајању од 30 дана. Окривљено правно лице је обавезано да на име трошкова судског паушала плати износ од 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде окривљено одговорно лице Чомагић Владимир из Врњачке Бање је благовремено изјавио жалбу због погрешно и непотпуно

утврђеног чињеничног стања. У жалби он објашњава да је био именован за директора окривљеног правног лица 15.08.2009. године и да је ту дужност обављао до 05.08.2011. године, односно до отварања стечаја. Међутим, такође истиче да је дана 06.11.2008. године окривљено правно лице основало Предузеће „СП Капитал плус“ ДОО и у новоформирано предузеће унело улог у вредности од 1.134.449.521,00 динара, што практично значи да је унета сва покретна имовина, а између осталих и половни багер којим је извршено инкриминисано дело. Дана 08.12.2008. године је закључен Уговор по коме је „Интер-експорт“ ДОО у стечају пренео целокупан удео у капиталу на фирму „Euro Business See LLC“ из Сједињених Америчких Држава, тако да „Интер-експорт“ ДОО у стечају више није имао никаква права на капиталу. Дана 18.02.2011. године Више јавно тужилаштво у Београду је донело Наредбу о забрани располагања имовином окривљеног правног лица, а том наредбом је обухваћен и означени багер. Сматра да је суд неосновано засновао пресуду искључиво на изјавама Радивоја Петровића, руководиоца РЈ „Сремска Рача“ и републичког водопривредног инспектора Марије Новаковић, и да у току поступка није утврђено од које фирме је руководилац РЈ „Сремска Рача“ добио налог да изврши чишћење обале. Поред тога истиче да окривљено правно лице није обављало никакву делатност од новембра 2008. године од када је целокупна имовина пренета на „СП Капитал плус“, а касније свој удео пренела на „Euro Business See LLC“ из САД-а, између осталог и због тога што се стално налазило у блокади текућег рачуна. Стога предлаже да се ожалбена пресуда поништи и врати на поновни поступак.

Апелационо јавно тужилаштво у Београду је својим поднеском Кпж 267/14 од 08.07.2014. године предложило да се одбије жалба окривљеног Владимира Чомагића, уложена због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, те да се пресуда Привредног суда у Београду Пк 333/13 од 03.04.2014. године у целости потврди.

Испитујући првостепену пресуду и наводе жалбе окривљених у смислу одредбе члана 451. ЗКП-а, у вези члана 56. ЗОПП-а, Привредни апелациони суд је нашао да жалба окривљених није основана.

Првостепени суд је без битних повреда одредаба поступка, на које овај суд као другостепени пази по службеној дужности, правилном и целовитом оценом доказа потпуно и правилно утврдио чињенично стање и нашао да се у радњама окривљених стичу сви елементи привредног преступа из члана 117. став 1. тачка 1. и став 2. Закона о водама, те да су окривљени одговорни за извршење овог преступа.

Наиме, одредбом члана 16. став 1. Закона о водама предвиђено је да се одобрење за изградњу нових и реконструкцију постојећих објеката и постројења и извођење других радова, може издати по претходно прибављеној водопривредној сагласности.

Чланом 117. Закона о водама је предвиђено да ће се предузеће или друго правно лице казнити за привредни преступ новчаном казном у износу од 200.000,00 до 3.000.000,00 динара ако изводи радове на изградњи нових или реконструкцији или уклањању постојећих водопривредних објеката или врши друге радове без водопривредне сагласности или противно издатој водопривредној сагласности, а ставом 2. истог члана је предвиђено да ће се за привредни преступ из става 1. овог члана казнити одговорно лице у предузећу или другом правном лицу новчаном казном од 90.000,00 до 200.000,00 динара.

У првостепеном поступку неспорно је утврђено да су окривљени у периоду од 25.09.2009. до 27.09.2009. године у Сремској Рачи, на левој обали реке Саве

изводили радове експлоатације речног материјала – вађење шљунка из корита реке Саве пловним багером без претходно прибављене водопривредне сагласности, чиме су извршили привредни преступ из члана 117. став 1. тачка 1. и став 2. Закона о водама, за шта их је првостепени суд огласио одговорним.

Анализирајући наводе жалбе окривљеног одговорног лица, овај суд је нашао да се у истој не указује на нове чињенице или доказе који би могли да утичу на утврђивање чињеничног стања другачијег од оног утврђеног од стране првостепеног суда или пак, на закључак истог суда у погледу одговорности окривљених за извршени привредни преступ.

Према ставу овога суда, првостепени суд је прикупио све доказе релевантне за доношење одлуке у овом привредно-казненом поступку, детаљно их анализирао и на основу истих правилно утврдио чињенично стање, на које је правилно применио све материјалне прописе везане за наведени привредни преступ, те их применио на утврђено чињенично стање, што је образложено у првостепеној пресуди, са којим образложењем је сагласан и овај суд, па га стога не треба понављати.

Што се тиче навода жалбе у којима се истиче да је имовина окривљеног правног лица пре извршења кривичног дела пренета на новоосновано предузеће овај суд сматра да иста није од значаја за доношење одлуке у овом привредно-казненом поступку, обзиром да је како на основу записника о извршеној инспекцијској контроли, тако и на основу изјава сведока неспорно утврђено да је инкриминисана радња извршена у оквиру окривљеног правног лица које је обављало делатност без водопривредне сагласности, те је правилно утврђено да је то управо „Интер-експорт“ ДОО у стечају. Такође је утврђено да је у време извршења привредног преступа осуђени Владимир Чомагић имао својство одговорног лица у том правном лицу. Дакле, начин на који је имовина некада великог правног лица преношена на друга правна лица није у вези са околностима да је у оквиру тог предузећа и даље вршена експлоатација шљунка и песка на начин како је то суд несумњиво утврдио, као и да је то учињено без водопривредне сагласности, при чему није од значаја чињеница која се односи на власништво спорног багера.

Новчана казна је такође правилно одмерена у смислу члана 20. и 21. ЗОПП-а и члана 54. КЗ РС, док према окривљеном правном лицу које је у стечају, новчана казна није изречена на основу члана 10. ЗОПП-а.

На основу свега изнетог, одлучено је као у изреци ове пресуде применом одредбе члана 457. ЗКП-а, у вези члана 56. ЗОПП-а.

БММ/ТД

Председник већа – судија

Борис Савић, с.р.

